

MELIKA SALIHBEG BOSNAWI

ZBILJA MOJE SMRTI

O čemu il s čim
Kome il s kim
da išta kažem il učinim

sâmo se od sebe obrušava

ko san na vjedje
beskrajnog umora teret
I korak ko oblak
pun dažda

Evo kako se i ona, riječ
sa perom
vuče po papiru
tušta i tma

I tama i tišina

Ko kad se san spušta u ponore
I dušu uzme onaj
Kojemu oduvijek i pripada
Pa je u zoru
Il vrati
Il ne vrati

** Pjesma nadjena iznenada, neznano kad je napisana, svakako u posljednjim mjesecima života, prije no što je bolest ustanovljena, ali već potmulo razbuktana.*

*Sarajevo, samrtnička postelja
2. ramazana, 1438. / 28. svibnja 2017.*